

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 kwietnia 2014 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Lublinie
w składzie następującym:

Przewodniczący	Sędzia WSA Jacek Czaja (sprawozdawca)
Sędziowie	Sędzia WSA Joanna Cylc-Malec Sędzia NSA Grażyna Pawlos-Janusz
Protokolant	Referent Bartłomiej Maciak

po rozpoznaniu w Wydziale II na rozprawie w dniu 24 kwietnia 2014 r.
sprawy ze skargi Piotra Gawlickiego - redaktora naczelnego dziennika „Łowiecki”
na bezczynność Zarządu Okręgowego Polskiego Związku Łowieckiego w Lublinie
w przedmiocie udostępnienia informacji publicznej

- I. zobowiązuje Zarząd Okręgowy Polskiego Związku Łowieckiego w Lublinie do załatwienia wniosku Piotra Gawlickiego - redaktora naczelnego dziennika „Łowiecki” z dnia 27 sierpnia 2013 r. o udostępnienie informacji publicznej w terminie 14 dni od daty doręczenia odpisu prawomocnego wyroku;
- II. stwierdza, że bezczynność Zarządu Okręgowego Polskiego Związku Łowieckiego w Lublinie nie miała miejsca z rażącym naruszeniem prawa;
- III. zasądza od Zarządu Okręgowego Polskiego Związku Łowieckiego w Lublinie na rzecz Piotra Gawlickiego - redaktora naczelnego dziennika „Łowiecki” 100 (sto) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania.

oryginałe właściwe podpisy
zgodność z oryginałem stwierdzam

STARSZY SEKRETARZ SĄDOWY

Beata Basak

UZASADNIENIE

W dniu 24 lutego 2014 r. wpłynęła do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Lublinie skarga Piotra Gawlickiego – redaktora naczelnego dziennika „Łowiecki” na bezczynność Zarządu Okręgowego Polskiego Związku Łowieckiego w Lublinie w zakresie udzieleniu informacji prasowej zażądanej we wniosku z dnia 27 sierpnia 2013 r.

Skarżący jako podstawę prawną skargi wskazał art. 3 § 2 pkt 4 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tekst jedn. Dz.U. z 2012 r., poz. 270 ze zm.; dalej: p.p.s.a.) i wyjaśnił, że wnioskiem z dnia 27 sierpnia 2013 r. dziennikarz dziennika „Łowiecki” zwrócił się do Zarządu Okręgowego Polskiego Związku Łowieckiego w Lublinie „o udzielenie informacji poprzez wydanie kopii protokołów z posiedzeń oraz podjętych uchwał Zarządu Okręgowego odbytych w okresie obecnej kadencji, od 2010 r. do dnia dzisiejszego, które nie były jeszcze udostępnione redakcji”.

Pismem z dnia 2 września 2013 r. Związek wyjaśnił, że nie widzi możliwości udzielenia informacji, gdyż zawierają one dane osobowe członków tego organu oraz wezwał wnioskodawcę do wskazania, które konkretnie dokumenty leżą w zainteresowaniu dziennikarza.

W odpowiedzi na to pismo redaktor naczelny dziennika „Łowiecki” – Piotr Gawlicki w piśmie z dnia 12 września 2013 r. wskazał, że wniosek został jasno sformułowany i nie wymaga doprecyzowania, dlatego wobec braku odpowiedzi żąda on sporządzenia odmowy w formie przewidzianej w art. 4 ust. 3 Prawa prasowego.

W piśmie z dnia 20 września 2013 r., skierowanym do Piotra Gawlickiego, Polski Związek Łowiecki Zarząd Okręgowy w Lublinie wyjaśnił, że pismo z dnia 2 września 2013 r. nie jest odmową udzielenia informacji, gdyż w sprawie ma zastosowanie art. 3a Prawa prasowego; ponadto wskazał, że stroną postępowania jest Stanisław Pawluk, który złożył wniosek, a nie Piotr Gawlicki, dlatego organ nie może poinformować go niniejszym postępowaniem.

W związku z powyższym, redaktor naczelny dziennika „Łowiecki” – Piotr Gawlicki wniósł skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Lublinie.

W odpowiedzi na skargę Polski Związek Łowiecki Zarząd Okręgowy w Lublinie wniósł o jej oddalenie.

Wojewódzki Sąd Administracyjny zważył, co następuje.

Skarga zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 1 i art. 3 § 2 pkt 8 p.p.s.a. sąd sprawuje kontrolę działalności administracji publicznej poprzez rozpoznawanie skarg na bezczynność lub przewlekłe prowadzenie postępowania w przypadkach określonych w pkt 1-4a.

Stosownie do art. 149 § 1 p.p.s.a. sąd uwzględniając skargę na bezczynność organów w sprawach określonych w art. 3 § 2 pkt 1-4a p.p.s.a., zobowiązuje organ do wydania w określonym terminie aktu lub dokonania czynności lub stwierdzenia albo uznania uprawnienia lub obowiązku wynikających z przepisów prawa. Jednocześnie sąd stwierdza, czy bezczynność lub przewlekłe prowadzenie postępowania miały miejsce z rażącym naruszeniem prawa. Stosownie zaś do § 2 cytowanego przepisu sąd, w przypadku, o którym mowa w § 1, może ponadto orzec z urzędu albo na wniosek strony o wymierzeniu organowi grzywny w wysokości określonej w art. 154 § 6.

W pierwszej kolejności należy zauważyć, że zgodnie z przepisem art. 3a ustawy z dnia 26 stycznia 1984 r. - Prawo prasowe (Dz.U. Nr 5, poz. 24 ze zm.; dalej: pr. pras) – w zakresie prawa dostępu do informacji publicznej stosuje się przepisy ustawy z dnia 6 września 2001r. o dostępie do informacji publicznej (Dz.U. Nr 112, poz. 1198 ze zm.; dalej: u.d.i.p.). Przepis ten, dodany został do ustawy pr. pras. W wyniku jej nowelizacji dokonanej przez art. 24 pkt 1 u.d.i.p. Oznacza to, że udostępnianie informacji publicznej prasie odbywa się w trybie określonym w u.d.i.p. (zob. np. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 5 kwietnia 2013 r., sygn. akt I OSK 89/13).

Regulacja zawarta w art. 4 ust. 1 pr. pras. poszerza zbiór podmiotów zobowiązanych do udzielania prasie informacji o niektóre podmioty niewymienione w u.d.i.p., a mianowicie o przedsiębiorców i podmioty niezaliczone do sektora finansów publicznych oraz nie działające w celu osiągnięcia zysku.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 u.d.i.p. do udzielenia informacji publicznej zobowiązane są nie tylko władze publiczne, ale także inne podmioty wykonujące zadania publiczne, w szczególności: podmioty reprezentujące inne osoby lub jednostki organizacyjne, które wykonują zadania publiczne lub dysponują majątkiem publicznym, oraz osoby prawne, w których Skarb Państwa, jednostki samorządu

terytorialnego lub samorządu gospodarczego albo zawodowego mają pozycję dominującą w rozumieniu przepisów o ochronie konkurencji i konsumentów.

Ugruntowany jest już w orzecznictwie sądów administracyjnych pogląd, że Polski Związek Łowiecki jest podmiotem wykonującym zadania publiczne, a przez to z mocy art. 4 ust. 1 u.d.i.p. – zobowiązany do udzielenia informacji publicznej. W tym zakresie odwołać się należy do powołanego wcześniej wyroku NSA z dnia 5 kwietnia 2013 r. (sygn. akt I OSK 89/13), gdzie wskazano, że ustawodawca w art. 34 ustawy z dnia 13 października 1995 r. Prawo łowieckie (Dz. U. z 2002 r. Nr 42, poz. 372 ze zm.) przekazał temu podmiotowi szereg zadań z zakresu administracji publicznej, w tym m. in.: prowadzenie gospodarki łowieckiej w obwodach wyłączonych z wydzierżawienia i w obwodach wydzierżawionych przez koła łowieckie; troskę o rozwój łowiectwa i współdziałanie z administracją rządową i samorządową, jednostkami organizacyjnymi Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe i parkami narodowymi oraz organizacjami społecznymi w ochronie środowiska przyrodniczego, a także w zachowaniu i rozwoju populacji zwierząt łownych i innych dziko żyjących. Związek realizuje również inne zadania powierzone mu przez ministra właściwego do spraw środowiska. Wymienione zadania nałożone na związek w drodze ustawy, ze względu na ich cel, mają charakter publiczny (por. R. Stec, *Uprawianie łowiectwa i prowadzenie gospodarki łowieckiej. Uwarunkowania administracyjnoprawne, cywilnoprawne i organizacyjne*, Warszawa 2012). Zadania te mogą być realizowane również przez organy okręgowe Związku, w tym jego zarządy okręgowe (art. 32a ust. 4 ustawy Prawo łowieckie).

Publicznoprawny charakter działalności Polskiego Związku Łowieckiego przesądza również o tym, że żądane w niniejszej sprawie informacje stanowią informację publiczną. Skarżący domagał się bowiem udostępnienia protokołów z posiedzeń ZO PZŁ oraz podjętych przez ten organ uchwał, a więc dokumentów stanowiących informację o działalności tego organu. Zgodnie zaś z art. 6 ust. 1 pkt 2 lit. „c” u.d.i.p. informację publiczną stanowi w szczególności informacja o podmiotach, o których mowa w art. 4 ust. 1 u.d.i.p., w tym o ich przedmiocie działalności i kompetencjach.

Skoro w świetle powyższych ustaleń nie budzi wątpliwości, że wniosek z dnia 27 sierpnia 2013 r. skierowany do Zarządu Okręgowego Polskiego Związku Łowieckiego w Lublinie dotyczył informacji o charakterze publicznym i został skierowany do podmiotu wykonującego zadania publiczne, należy stwierdzić, że

stosownie do art. 3a u.d.i.p. podlegał on rozpatrzeniu przez ZO PZŁ w trybie przewidzianym w tej ustawie, a nie w art. 4 pr. pras. Oznacza to, że brak odpowiedzi na ten wniosek nie mógł zostać uznany za odmowę udzielenia informacji, lecz jedynie za beczynność w tym przedmiocie, na którą redaktorowi dziennika „Łowiecki” przysługiwała skarga do sądu administracyjnego w trybie art. 3 § 2 pkt 8 w zw. z art. 3 § 2 pkt 4 p.p.s.a. (por. postanowienie NSA z dnia 12 kwietnia 2013 r., sygn. akt I OSK 319/13).

W tym miejscu wskazać należy, że beczynność zachodzi wówczas, gdy w prawnie ustalonym terminie właściwy organ (lub - jak na gruncie u.d.i.p. - inny podmiot wykonujący zadania publiczne) nie podjął żadnych czynności w sprawie lub wprawdzie prowadził postępowanie, ale – mimo istnienia ustawowego obowiązku – nie zakończył go wydaniem w terminie decyzji, postanowienia lub też innego aktu lub nie podjął stosownej czynności określonej w art. 3 § 2 pkt 1-4a p.p.s.a. (por. wyroki NSA: z dnia 20 lipca 1999 r., sygn. akt I SAB 60/99 oraz z dnia 22 września 2010 r., sygn. akt II OSK 1904/09). W sprawach zaś z zakresu informacji publicznej beczynność zachodzi w szczególności wówczas, gdy podmiot zobowiązany do udostępniania informacji publicznych, pomimo dysponowania żadaną informacją publiczną, nie udostępnia jej zgodnie z art. 13 ust. 1 w zw. z art. 14 ust. 1 u.d.i.p., tj. bez zbędnej zwłoki, nie później jednak niż w terminie 14 dni od dnia złożenia wniosku, w sposób i w formie zgodnych z wnioskiem, bądź też w tym terminie nie wydaje na podstawie art. 16 ust. 1 u.d.i.p. decyzji o odmowie udostępnienia informacji publicznej (co jest uzasadnione np. wobec stwierdzenia, że żądana informacja objęta jest ograniczeniem opisanym w art. 5 ust. 1 i 2 u.d.i.p.).

Zaznaczyć w tym miejscu należy, że w razie odmowy udostępnienia informacji publicznej, do wydania rozstrzygnięcia w tym przedmiocie, w formie odpowiadającej decyzji administracyjnej, obowiązane są na mocy art. 17 ust. 1 u.d.i.p. poza organami administracji publicznej również inne podmioty wymienione w art. 4 u.d.i.p.

W ocenie Sądu ZO PZŁ pozostaje w beczynności w sprawie wniosku strony skarżącej z dnia 27 sierpnia 2013 r., albowiem pomimo upływu ośmiu miesięcy od dnia otrzymania tego wniosku dotychczas nie załatwił go w żaden z opisanych wyżej sposobów. Wprawdzie ZO PZŁ w piśmie z dnia 2 września 2013 r. poinformował wnioskodawcę, że udostępnienie mu protokołów z posiedzeń i uchwał tego organu nie jest możliwe, gdyż zawierają one dane osobowe osób fizycznych, a ponadto brak

sprecyzowania wniosku uniemożliwia jego rozpoznanie, to treść tego pisma pozostaje bez wpływu na stwierdzoną beczynność.

Po pierwsze, o ile ZO PZŁ miał wątpliwości co do zakresu żądania wnioskodawcy, to winien zażądać wyjaśnienia tej kwestii, czego bezspornie nie uczynił. Po drugie, jakkolwiek zgodnie z art. 5 ust. 2 u.d.i.p. prawo do informacji publicznej podlega ograniczeniu ze względu na prywatność osoby fizycznej lub tajemnicę przedsiębiorcy, to ograniczenie to nie dotyczy informacji o osobach pełniących funkcje publiczne, mających związek z pełnieniem tych funkcji (jak też osoby fizycznej, która rezygnuje z przysługującego jej prawa). Jeżeli zaś żądane przez skarżącego informacje zawierałyby dane osobowe podlegające szczególnej ochronie na podstawie art. 5 ust. 2 u.d.i.p., to ZO PZŁ był w takiej sytuacji zobowiązany do wydania decyzji na podstawie art. 16 ust. 1 u.d.i.p., czego także nie uczynił (por. wyrok NSA z dnia 6 października 2011 r., I OSK 1510/11).

Zatem skoro protokoły z posiedzeń ZO PZŁ oraz uchwały tego organu – jak już wyżej wykazano – stanowią informację publiczną, winny one zostać udostępnione wnioskodawcy w 14 dniowym terminie określonym w art. 13 ust. 1 u.d.i.p. (względnie, w wyjątkowych okolicznościach, w innym terminie nieprzekraczającym 2 miesięcy – art. 13 ust. 2), ewentualnie w tym terminie ZO PZŁ winien wydać na podstawie art. 16 ust. 1 u.d.i.p. decyzję o odmowie ich udostępnienia (w całości bądź w części).

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał skargę Piotra Gawlickiego za zasadną i na podstawie art. 149 § 1 zdanie 1 p.p.s.a. zobowiązał Zarząd Okręgowy Polskiego Związku Łowieckiego w Lublinie do załatwienia wniosku Piotra Gawlickiego z dnia 27 sierpnia 2013 r. o udostępnienie informacji publicznej.

Jednocześnie Sąd, na podstawie art. 149 § 1 zdanie 2 p.p.s.a., stwierdził, że beczynność ZO PZŁ w niniejszej sprawie nie miała miejsca z rażącym naruszeniem prawa. O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 200 i art. 205 § 1 p.p.s.a.

Na oryginale właściwe podpisy
Za zgodność z oryginałem stwierdzam

STARSZY SEKRETARZ SĄDOWY

Beata Basak